CURRENDA

Episcopalis Consistorii Premisliensis r. l.

Annus 1868.

Nr. VII.

Nr. 30.
Praes.
Bulla convoc. Concil. oecumen.

In celeberrimo illo conventu universi catholici orbis Episcoporum, qui ad millenariam festivitatem Principum Apostolorum et ad canonisationem Christianorum heroum elepso anno Romam confluxerunt, Smus Dominus Noster Pius PP. IX. ad expressa sibi eorundum Antistitum vota laetissimum responsum dare dignatus est, in quo ecclesiae vexationes, miserandam civilis consortii conditionem, ac rerum omnium perturbationem delineando, propositum suum, ad occurrendum gravissimis hisce rei christianae periculis maximum remedium adhibendi, seu Concilium oecumenicum celebrandi annuntiavit. Hoc sane afflante Spiritu Sto. conceptum propositum ad effectum deducturus, Litteris Apostolicis tertia calendas Julias sub plumbo editis, initium Concilii oecumenici Romae celebrandi pro Festo Immaculatae Conceptionis B. V. Mariae anni futuri 1869 praefixit, omnesque Episcopos ad sacra haecce Comitia convocavit.

Communicantes Vobis Charissimi Fratres tenorem harum litterarum, sanctum hocce et tanti momenti negotium piis Vestris orationibus commendamus, publicas preces hujus gravissimi in fastis Ecclesiae eventus gratia opportuno tempore praescripturi.

Praemisliae die 7. Novembris 1868.

Antonius Josephus
Episcopus.

Sanctissimi Domini Nostri Pii divina providentia

PAPAE IX.

litterae apostolicae quibus indicitur oecumenicum concilium Romae habendum et die immaculatae conceptioni deiparae virginis sacro an. MDCCCLXIX. incipiendum.

Pius Episcopus servorum dei ad futuram rei memoriam.

Aeterni Patris Unigenitus Filius propter nimiam, qua nos dilexit, caritatem, ut universum humanum genus a peccati iugo, ac daemonis captivitate, et errorum tenebris, quibus primi parentis culpa iamdiu misere premebatur, in

plenitudine temporum vindicaret, de coelesti sede descendes, et a paterna gloria non recedens, mortalibus ex Immaculata Sanctissimaque Virgine Maria indutus exuviis doctrinam, ac vivendi disciplinam e coelo delatam manifestavit, eamdemque tot admirandis operibus testatam fecit; ac semetipsum tradidit pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis. Antequam vero, devicta morte, triumphans in coelum consessurus ad dexteram Patris conscenderet, misit Apostolos in mundum universum, ut praedicarent evangelium omni creaturae, eisque potestatem dedit regendi Ecclesiam suo sanguine acquisitam, et constitutam, quae est *columna et firmamentum veritatis*, ac caelestibus ditata thesauris tutum salutis iter, ac verae doctrinae lucem omnibus populis ostendit, et instar *navis in altum saeculi huius ita natat, ut, pereunte mundo, omnes quos suscipit, servat illaesos* *). Ut autem eiusdem Ecclesiae regimen recte semper atque ex ordine procederet, et omnis christianus populus in una semper fide, doctrina, caritate, et communione persisteret, tum semetipsum perpetuo affuturum usque ad consummationem saeculi promisit, tum etiam ex omnibus unum selegit Petrum, quem Apostolorum Principem, suumque hic in terris Vicarium, Ecclesiaeque caput, fundamentum ac centrum constituit, ut cum ordinis et honoris gradu, tum praecipue plenissimaeque auctoritatis, potestatis, ac iurisdictionis amplitudine pasceret agnos et oves, confirmaret fratres, universamque regeret Ecclesiam, et esset *coeli ianitor ac ligandorum solvendorumque arbiter, mansura etiam in caelis iudiciorum suorum definitione* **). Et quoniam Ecclesiae unitas et integritas, eiusque regimen ab eodem Christo institutum perpetuo stabile permanere debet, iccirco in Romanis Pontificibus Petri successoribus, qui in hac eadem Romana Petri Cathedra sunt collocati, ipsissima suprema Petri in omnem Ecclesia potestas, iurisdictio, primatus plenissime perseverat ac viget.

Itaque Romani Pontifices, omnem Dominicum gregem pascendi potestate et cura ab ipso Christo Domino in persona Beati Petri divinitus sibi commissa utentes, nunquam intermiserunt omnes perferre labores, omnia suscipere consilia, ut a solis ortu usque ad occasum omnes populi, gentes, nationes evangelicam doctrinam agnoscerent, et in veritatis ac iustitiae viis ambulantes vitam assequerentur aeternam. Omnes autem norunt quibus indefessis curis iidem Romani Pontifices Fidei depositum, Cleri disciplinam, eiusque sanctam doctamque institutionem, ac matrimonii sanctitatem dignitatemque tutari, et christianam utriusque sexus iuventutis educationem quotidie magis promovere, et populorum religionem, pietatem, morumque honestatem fovere, ac iustitiam defendere, et ipsius civilis societatis tranquillitati, ordini, prosperitati, rationibus consulere studuerint.

Neque omiserunt ipsi Pontifices, ubi opportunum existimarunt, in gravissimis praesertim temporum perturbationibus, ac sanctissimae nostrae religionis civilisque societatis calamitatibus, generalia convocare Concilia, ut cum totius catholici orbis Episcopis, quos *Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei*, collatis consiliis, coniunctisque viribus ea omnia provide sapienterque constituerent, quae ad fidei potissimum dogmata definienda, ad grassantes errores profligandos, ad catholicam propugnandam, illustrandam et evolvendam doctrinam, ad ecclesiasticam tuendam ac reparandam disciplinam, ad corruptos populorum mores corrigendos possent conducere.

Iam vero omnibus compertum exploratumque est qua horribili tempestate nunc iactetur Ecclesia, et quibus quantisque malis civilis ipsa affligatur societas. Etenim ab acerrimis Dei hominumque hostibus catholica Ecclesia, ejusque salutaris doctrina, et veneranda potestas, ac suprema huius Apostolicae Sedis auctoritas oppugnata, proculcata, et sacra omnia despecta, et ecclesiastica bona direpta, ac Sacrorum Antistites, et spectatissimi viri divino ministerio addicti, hominesque catholicis sensibus praestantes modis omnibus divexati, et Religiosae Familiae extinctae, et impii omnis generis libri, ac pestiferae ephemerides, et multiformes perniciosissimae sectae undique diffusae, et miserae iuventutis institutio ubique fere a Clero amota, et quod peius est, non paucis in locis iniquitatis et erroris magistris commissa. Hinc cum summo Nostro et bonorum omnium moerore, et nunquam satis deplorando animarum damno, ubique adeo propagata est impietas, morumque corruptio, et effrenata licentia, ac pravarum cuiusque generis opinionum, omniumque vitiorum et scelerum contagio, divinarum humanarumque legum violatio, ut non solum sanctissima nostra religio, verum etiam humana societas miserandum in modum perturbetur ac divexetur.

In tanta igitur calamitatum, quibus cor Nostrum obruitur, mole supremum Pastorale Ministerium Nobis divinitus commissum exigit, ut omnes Nostras magis magisque exeramus vires ad Ecclesiae reparandas ruinas, ad universi Dominici gregis salutem curandam, ad exitiales eorum impetus conatusque reprimendos, qui ipsam Ecclesiam, si fieri unquam posset, et civilem societatem funditus evertere connituntur. Nos quidem, Deo auxiliante, vel ab ipso supremi Nostri Pontificatus exordio nunquam pro gravissimi Nostri officii debito destitimus pluribus Nostris Consistorialibus Allocutionibus et Apostolicis Litteris Nostram attollere vocem, ac Dei eiusque sanctae Ecclesiae causam Nobis a Christo Domino concreditam omni studio constanter defendere, atque huius Apostolicae Sedis, et iustitiae veritatisque iura propugnare, et inimicorum hominum insidias detegere, errores falsasque doctrinas damnare, et impietatis sectas proscribere, ac universi Dominici gregis saluti advigilare et consulere.

---

*) S. Max. Serm. 89.

**) S. Leo Serm. II.

Verum illustribus Praedecessorum Nostrorum vestigiis inhaerentes opportunum propterea esse existimavimus, in generale Concilium, quod iamdiu Nostris erat in votis, cogere omnes Venerabiles Fratres totius catholici orbis Sacrorum Antistites, qui in sollicitudinis Nostrae partem vocati sunt. Qui quidem Venerabiles Fratres singulari in Catholicam Ecclesiam amore incensi, eximiaque erga Nos et Apostolicam hanc Sedem pietate et observantia spectati, ac de animarum salute anxii, et sapientia, doctrina, eruditione praestantes, et una Nobiscum tristissimam rei cum sacrae tum publicae conditionem maxime dolentes nihil antiquius habent, quam sua Nobiscum communicare et conferre consilia, ac salutaria tot calamitatibus adhibere remedia. In Oecumenico enim hoc Concilio ea omnia accuratissimo examine sunt perpendenda ac statuenda, quae hisce praesertim asperrimis temporibus maiorem Dei gloriam, et fidei integritatem, divinique cultus decorem, sempiternamque hominum salutem, et utriusque Cleri disciplinam, eiusque salutarem solidamque culturam, atque ecclesiasticarum legum observantiam, morumque emendationem, et christianam iuventutis institutionem, et communem omnium pacem et concordiam in primis respiciunt. Atque etiam intentissimo studio curandum est, ut, Deo bene iuvante, omnia ab Ecclesia et civili societate amoveantur mala, ut miseri errantes ad rectum veritatis, iustitiae, salutisque tramitem reducantur, ut vitiis erroribusque eliminatis, augusta nostra Religio eiusque salutifera doctrina ubique terrarum reviviscat, et quotidie magis propagetur et dominetur; atque ita pietas, honestas, probitas, iustitia, caritas omnesque christianae virtutes cum maxima humanae societatis utilitate vigeant et efflorescant. Nemo enim inficiari unquam poterit, Catholicae Ecclesiae eiusque doctrinae vim non solum aeternam hominum salutem spectare, verum etiam prodesse temporali populorum bono, eorumque verae prosperitati, ordini, ac tranquillitati, et humanarum quoque scientiarum progressui ac soliditati, veluti sacrae ac profanae historiae annales splendidissimis factis clare aperteque ostendunt, et constanter evidenterque demonstrant. Et quoniam Christus Dominus illis verbis Nos mirifice recreat, reficit et consolatur *ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum* *), idcirco dubitare non possumus, quin Ipse in hoc Concilio Nobis in abundantia divinae suae gratiae praesto esse velit, quo ea omnia statuere possimus, quae ad maiorem Ecclesiae suae sanctae utilitatem quovis modo pertinent. Ferventissimis igitur ad Deum luminum Patrem in humilitate cordis Nostri dies noctesque fusis precibus, hoc Concilium omnino cogendum esse censuimus.

Quamobrem Dei ipsius omnipotentis Patris et Filii et Spiritus Sancti, ac beatorum eius Apostolorum Petri et Pauli auctoritate, qua Nos quoque in terris fungimur, freti et innixi, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio et assensu sacrum oecumenicum et generale Concilium in hac alma Urbe Nostra Roma futuro anno millesimo octingentesimo sexagesimo nono in Basilica Vaticana habendum, ac die octava mensis Decembris Immaculatae Deiparae Virginis Mariae Conceptioni sacra incipiendum, prosequendum, ac, Domino adiuvante, ad ipsius gloriam, ad universi Christiani populi salutem absolvendum et perficiendum, hisce Litteris indicimus, annuntiamus, convocamus et statuimus. Ac proinde volumus, iubemus, omnes ex omnibus locis tam Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, quam Dilectos Filios Abbates, omnesque alios, quibus iure aut privilegio in Conciliis generalibus residendi, et sententias in eis dicendi facta est potestas, ad hoc oecumenicum Concilium a Nobis indictum venire debere; requirentes, hortantes, admonentes ac nihilominus eis vi iurisiurandi, quod Nobis et huic Sanctae Sedi praestiterunt, ac sanctae obedientiae virtute, et sub poenis iure aut consuetudine in celebrationibus Conciliorum adversus non accedentes ferri et proponi solitis, mandantes arcteque praecipientes, ut ipsimet, nisi forte iusto detineantur impedimento, quod tamen per legitimos procuratores Synodo probare debebunt, sacro huic Concilio omnino adesse et interesse teneantur.

In eam autem spem erigimur fore, ut Deus, in cuius manu sunt hominum corda, Nostris votis propitius annuens ineffabili sua misericordia et gratia efficiat, ut omnes supremi omnium populorum Principes et Moderatores, praesertim catholici, quotidie magis noscentes maxima bona in humanam societatem ex Catholica Ecclesia redundare, ipsamque firmissimum esse Imperiorum Regnorumque fundamentum, non solum minime impediant, quominus Venerabiles Fratres Sacrorum Antistites aliique omnes supra commemorati ad hoc Concilium veniant, verum etiam ipsis libenter faveant opemque ferant, et studiosissime, uti decet Catholicos Principes, iis cooperentur, quae in maiorem Dei gloriam, eiusdemque Concilii bonum cedere queant.

Ut vero Nostrae hae Litterae et quae in eis continentur ad notitiam omnium, quorum oportet, perveniant, neve quis illorum ignorantiae excusationem praetendat, cum praesertim etiam non ad omnes eos, quibus nominatim illae essent intimandae, tutus forsitan pateat accessus, volumus et mandamus, ut in Patriarchalibus Basilicis Lateranensi, Vaticana, et Liberiana, cum ibi multitudo populi ad audiendam rem divinam congregari solita est, palam clara voce per Curiae Nostrae cursores, aut aliquos publicos notarios legantur, lectaque in valvis dictarum Ecclesiarum, itemque Cancellariae Apostolicae portis, et Campi Florae solito loco, et in aliis consuetis locis affigantur ubi ad lectionem et notitiam cunctorum aliquandiu expositae pendeant, cumque inde amovebuntur, earum nihilominus exempla in esidem

*) Matth. c. 18. v. 20.

locis remaneant affixa. Nos enim per huiusmodi lectionem, publicationem affixionemque, omnes et quoscumque, quos praedictae Nostrae Litterae comprehendunt, post spatium duorum mensium a die Litterarum publicationis et affixionis ita volumus obligatos esse et adstrictos, ac si ipsismet illae coram lectae et intimatae essent, transumptis quidem earum, quae manu publici notarii scripta, aut subscripta, et sigillo personae alicuius Ecclesiasticae in dignitate constituae munita fuerint, ut fides certa et indubitata habeatur, mandamus ac decernimus.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae indictionis, annuntiationis, convocationis, statuti, decreti, mandati, praecepti, et obsecrationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Octingentesimo Sexagesimo Octavo Tertio Kalendas Iulias.

Pontificatus Nostri Anno Vicesimotertio.

† EGO PIVS CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPVS.

(L. S.)

† Ego Marius Episc. Ostiensis et Veliternus Card. Decanus Mattei Pro-Datarius. — † Ego Constantinus Episc. Portuensis et S. Rufinae Card. Patrizi. — † Ego Aloisius Episc. Praenestinus Card. Amat S. R. E. Vice-Cancellarius.— † Ego Nicolaus Episc. Tusculanus Card. Paracciani Clarelli a Secretis Brevium. — † Ego Camillus Episc. Albanus Card. Di Pietro. — † Ego Carolus Augustus Episc. Sabinensis Card. de Reisach. — † Ego Philippus Tit. S. Laurentii in Lucina Proto-Presb. Card. De Angelis Archiep. Firmanus et S. R. E. Camerarius. — † Ego Fabius Maria Tit. S. Stephani in Monte Coelio Presb. Card. Asquini. — † Ego Alexander Tit. S. Susannae Presb. Card. Barnabo. — † Ego Ioseph. Tit. S. Mariae in Ara Caeli Presb. Card. Milesi. — † Ego Petrus Tit. S. Marci Presb. Card. de Silvestri. — † Ego Carolus Tit. S. Mariae de Populo Presb. Card. Sacconi. — † Ego Angelus Tit. Ss. Andreae et Gregorii in Monte Coelio Presb. Card. Quaglia. — † Ego Fr. Antonius Maria Tit. Ss. XII. Apost. Presb. Card. Panebianco Poenitentiarius Maior. — † Ego Antoninus Tit. Ss. Quatuor Coronator. Presb. Card. De Luca. — † Ego Ioseph Andreas Tit. S. Hieronymi Illyricorum Presb. Card. Bizzarri. — † Ego Ioannes Bapt. Tit S. Callixti Presb. Card. Pitra. — † Ego Fr. Philippus Maria Tit. S. Xysti Presb. Card. Guidi Archiep. Bononiensis. — † Ego Gustavus Tit. S. Mariae in Transpontina Presb. Card. d'Hohenlohe. — † Ego Aloisius Tit. S. Laurentii in Pane Perna Presb. Card. Bilio. — † Ego Lucianus Tit. S. Pudentianae Presb. Card. Bonaparte. — † Ego Ioseph Tit. Ss. Marcellini et Petri Presb. Card. Berardi. — † Ego Raphael Tit. Ss. Crucis in Hierusalem Presb. Card. Monaco. — † Ego Iacobus S. Mariae in Via Lata Proto-Diac. Card. Antonelli. — † Ego Prosper S. Mariae Scalaris Diac. Card. Caterini. — † Ego Theodulphus S. Eustachii Diac. Card. Mertel. — † Ego Dominicus S. Mariae in Domnica Diac. Card. Consolini. — † Ego Eduardus Ss. Viti et Modesti Diac. Card. Borromeo. — † Ego Hannibal S. Mariae in Aquiro Diac. Card. Capalti.

M. Card. Mattei *Pro-Datarius.*-N. Card. Paracciani Clarelli

Loco † Plumbi. *Visa de Curia D. Bruti.*
Reg. in Secretaria Brevium. *I. Cugnonius.*

Nr. 40.

Praesid. Novae domus in fundis plebanalibus absque consensu Consistorii aedificari prohibentur.

Tristi experientia edocti sumus, quod nonnulli beneficiatorum absque scientia Nostra et consensu praevio, aedificia praeexistentia demoliantur, citra veri nominis necessitatem pro temporaneo gustu immutent, atque nova in fundis et agris plebanalibus construant, quae tanquam propriis expensis exstructa in usum consanguineorum aut familiarium suorum cedunt. Cum tali agendi ratione per legem praescriptionis peculium ecclesiasticum in agris et fundis magnam patiatur jacturam, ideo praesentibus omnes Parochos et Capellanos locales graviter admonitos esse volumus, ne in dictis fundis seu agris plebanalibus novas domos in rem cognatorum aut familiarum suornm exstruere audeant, sed exigentibus id peculiaribus circumstantiis, expetito ad nova hujusmodi aedificia praevio consensu Nostro, taliter constructa in inventarium qua peculium ecclesiae parochialis inscribere non ommitant. Pariter VV. DD. Decanos hisce provocamus, ut sub propria responsabilitate, circa proximam visitationem Decanalem juxta inventarium omnia aedificia in fundis pleba-

nalibus sita perlustrent inquirendo, utrumne talia quoque reperiantur, quae proprio sumptu Curatorum pro indigentiis familiae exstructa sunt, atque in inventarium illata non extiterunt. De adjuventis supraindicatis abusibus Consistorio relatio exhibenda erit.

A Consistorio Eppli r. l.

Premisliae die 7. Novemb. 1868.

Testimonia moralitatis pro aspirantibus ad habitum religiosum per AR. AR. Superiores Provinciales Ordinum Religiosorum expostulata, citra natales, aetatem, famam, mores, vitam, conditionem et scientiam, adhuc sequentia continere debent: „an postolans non sit inquisitus, aliqua censura, irregularitate aut alio canonico impedimento irretitus, aere alieno gravatus, reddendae alicujus administrationis rationi obnoxius.“ Per se intelligitur, quod Curatus loci de hisce testificans, addere possit: „juxta meam scientiam.“ Haec pro informatione et futura observatione injunguntur, quatenus litteras hasce testimoniales, dum Nobis pro confirmatione proponuntur, ad complendum respectivis Parochis retromittere non cogamur.

Nr. 41.
Praesid.
Quomodo testimonia pro iis, qui ad habitum religiosum admitti cupiunt, exarari debeant?

A Consistorio Eppli r. l.

Premisliae die 7. Novemb. 1868.

Praesentibus revocamus in memoriam praescriptam in Currenda IV. ex anno 1866 Nr. 2156 dtto. 30. Junii formam, juxta quam Consignationes piarum oblationum pro adornatione ecclesiarum vel restauratione aedificiorum plebanalium factae, ab Officiis Decanalibus horsum publicationis gratia anteponendae sunt.

Nr. 42.
Praesid.
Consignationes oblationum pro ecclesiarum adornatione separatim exhibendae.

Premisliae die 7. Novemb. 1868.

Zwróciliśmy uwagę Naszą na wychodzące obecnie w Warszawie dzieło przełożone z francuskiego pod tytułem: „Rozmyślania dla kapłanów czyli Droga do świętości kapłańskiej przez modlitwę wewnętrzną“ przez X. C h a i g n o n. Pierwszy zeszyt o 244 stron., który mamy pod ręką, zawiera w sobie obok obfitości i jasności nauki tyle ognistej mocy porywającej ducha, że uznaliśmy to dzieło bardzo pożytecznem dla WW. Duchowieństwa Naszego. Wzywamy was przeto Najmilsi Bracia do nabywania tej książki, abyście na jej rozważaniu umacniali w sobie ducha kapłańskiego, odświeżali w sobie łaskę powołania, i jako Chrystus Pan jest objawieniem Ojca, jasnością chwały i wyrażeniem istności Jego, tak i Wy stawali się jasnością Jezusa Chrystusa i najprawdziwszem Jego objawieniem.

Nr. 44.
Praesid.
Poleca się książkę pod tyt. „Rozmyślania dla kapłanów.“

Dzieło to wyjdzie w 12 zeszytach, z których każdy kosztuje z policzeniem w to kosztów przesyłki 1 złr. w. a. Chcący je nabyć mają się zgłaszać do Najprzew. X. Kanonika Albina Dunajewskiego w Krakowie przy kościele WW. PP. Wizytek. Nasza kancellarya konsystorska chętnie także pośrednictwo swe ofiaruje.

Przemyśl 12. Listopada 1868.

Przewielebne Duchowieństwo na górnym Slązku pragnąc ochronić lud polski od niecnych wpływów, które przez dzienniki, broszurki i biblijnę towarzystwo szerzyć się poczynają, postanowiło wydawać tanie dzieła katolickie. W tym celu zawiązał się komitet, mający wybierać dzieła do druku, i czuwać nad tem, aby nie drożej były sprzedawane jak arkusz na zwyczajnym papierze po $1\frac{1}{2}$ kr. a. w., lub po 2 kr. a. w. na lepszym papierze. Komitet zawarł ugodę z drukarnią p. Teodora Heneczka w Niemieckich Piekarach, który się zobowiązał zakład wydawnictwa własnym kosztem utrzymywać, i do którego należy się udawać z oświadczeniem przystąpienia do wyda-

N. 43
Praesid.
Poleca się „Stowarzyszenie oświatykatolickiej“ na górnym Slązku w N. Piekarach.

wnictwa, czyli do „Stowarzyszenia oświaty katolickiej.“ — W obecnych czasach, w których tylu niepowołanych mistrzów i opiekunów narzuca się ludowi naszemu z oświatą podejrzanej wartości, bardzo chętnie powitaliśmy ten zamiar Przew. Duchowieństwa Górno-Szląkiego, i popieranie jego uważamy za obowiązek.

Przemyśl 7. Listopada 1868.

Nr. 2243.
Rektyfikacya w metrykach chrztu legitymowanych dzieci przez następne zaślubienie rodziców.

Otrzymaliśmy od Wys. c. k. Namiestnictwa okólnik do wszystkich Konsystorzów p. d. 30. Paźdz. b. r. L. 53743 wydany, który w tłumaczeniu dla wiadomości i zachowania WW. Duchowieństwa podajemy:

OKÓLNIK

c. k. Namiestnictwa do wszystkich Konsystorzów.

Na skutek przedstawienia jednej z krajowych zwierzchności, że przeprowadzenie rektyfikacyjnego zapisu w metrykach urodzonych, takich dzieci, które przez później zawarte małżeństwo rodziców swoich uprawnione zostały, zbyt wiele pisaniny wymaga; Wys. c. k. Ministerstwo spraw wew. w porozumieniu z Ministerstwem kultu wydało uchwałą z 12. Września 1868 L. 3649/M. W. K. następujące rozporządzenie:

Według Patentu z 16. Paźdz. 1787 L. 733 tudzież §. 164. pow. kodexu pr. obyw. i okólnika gubernialnego z r. 1813 L 42087 upoważnieni są prowadzący metryki urodzonych, z zachowaniem przepisanych ostrożności, zapisać do metryki podanego przez nieślubną matkę ojca nieślubnego dziecka. Prawo nie rozróżnia, ażali zapisanie nazwiska nieślubnego ojca, zaraz przy pierwszem wciągnieniu aktu urodzenia do metryki, czyli później dopiero nastąpić może, i owszem przeciwnie nadworny dekret z 27. Czerwca 1835 L. 16406 przez Wys. Gubernium pod d. 1. Sierpnia 1835 L. 4359 (Zbiór praw prowinc.) ogłoszony, rozporządza, że jeśli nieślubny ojciec bądź przy chrzcie bądź później do księgi chrztu czyli urodzin zapisanym być chce, w obec plebana i jednego świadka życzeniu jego zadośćuczynić należy, przy czem zachować się mają wszelkie względem zapisu nieślubnego ojca przepisane ostrożności. — Nie przeszkadza takiemu zapisaniu ta okoliczność, jeżeli mężczyzna podający się za nieślubnego ojca zaślubił od owego czasu matkę tego dziecięcia. W takim bowiem razie legitymacya nieślubnie spłodzonego dziecka uprawnioną jest przez małżeństwo rodziców jego; i natenczas wystarczy dla wykazania tego uprawnienia, zapisać w księdze urodzin po wciągnieniu poprzednim ojca, że według metryki zaślubin parafii N., albo regestru małżeństw magistratu N., albo według świadectwa o zawartym małżeństwie, rodzice tego dziecka zaślubieni zostali.

Skoro zaś zaślubiony później mąż nieślubnej matki już przy chrzcie dziecka jako nieślubny ojciec tegoż zapisany jest, natenczas wystarczy przy akcie chrztu dziecięcia umieścić powyższą adnotacyą o nastąpionem zawarciu małżeństwa między temi osobami, czyli nieślubnemi rodzicami dziecięcia. — Z tego wypływa, że w przytoczonych tu wypadkach interwencya politycznych władz nie jest prawem przepisana, i że podobnym żądaniem stron sam prowadzący metryki zadosyć uczynić może, ponieważ tu nie idzie o jakąś zmianę zapisu, lecz o uzupełnienie metryki urodzin przez wciągnienie do niej nieślubnego ojca dziecka i zanotowanie nastąpionego później zaślubienia rodziców tegoż dziecka.

Należy jednak późniejsze zapisanie do metryki nieślubnego ojca tak uwidocznić, aby je od tego co pierwotnie zapisane było rozpoznać można.

W razie wątpliwości względem tożsamości osoby chcącej być wpisaną za ojca, albo gdyby powstała niepewność względem innych okoliczności do istoty sprawy należących, potrzeba udać się do politycznej władzy.

Lwów 30. Października 1868.

Nr. 45. Praes. Poleca się prenumerata na kazania O. Hieronima Kajsiewicza.

Przew. O. Hieronim Kajsiewicz, Przełożony general. Zgromadzenia O. O. Zmartwychwstańców, dał do druku w Paryżu zbiór kazań swoich świątecznych, majowych, o małżeństwie, nekrologów, przygodnych i t. d., które wyniosą dwa spore tomy w 8ce obejmujących mniej więcej 60 arkuszów druku. Przychylając się z wszelką gotowością do prośby jego, polecamy WW. Duchowieństwu, aby udział wzięło w przedpłacie na to dzieło kaznodziejskie, którego znakomity autor daje pewną rękojmię, że niemały wpływ wywrze na podniesienie ducha czytających, na oczyszczenie języka z cudzoziemskich naleciałości, że stanie się wzorem plastycznego przedstawiania świętych prawd wiary naszej.

Cena przedpłaty, którą Konsystorz Nasz przyjmować będzie, wynosi dla XX. Beneficiatów 8 złr. a. w. — dla XX. Wikarych i Alumnów Seminaryum 6 złr. a. w.

Przemyśl 17. Listopada 1868.

Obrazki na kościoły w Bieczu i w Żółkwi.

Uprasza się o nadesłanie do Konsystorza zalegających po Dekanatach obrazków wotywnych na kościoły w Bieczu i w Żółkwi, tudzież broszurek pod tytułem: „Pamiątka kanonizacyi Ś. Józafata Arcybiskupa i Męczennika.

Przemyśl 17. Listopada 1868.

Decretum Generale S. C. Rituum.

Decretum Generale S. C. Rituum, dd. 23. Julii a. c. quo annuntiatur: posse in Missis defunctorum, cum paramentis nigris Sacram Communionem fidelibus ministrari etiam ex particulis praeconsecratis, extrahendo pyxidem a tabernaculo, posse item in paramentis nigris ministrari Comunionem immediate post Missam defunctorum, data autem rationabili causa, immediate, quoque ante eamdem Missam cum ommissione in utroque casu solitae benedictionis, publicari fecimus per extensum in Directorio Officii divini pro sequenti anno.

Premisliae 18. Novembris 1868.

Antonius Josephus
Episcopus.

A Consistorio Episcopali r. l.

Premisliae die 27. Novembris 1868.

Ignatius Łobos
Cancellarius.

Typis A. Levay Premisliae.